

чення не створює у дитини відчуття комфорту як це можна спостерігати в невеликих, облаштованих двориках квартальної забудови. Також слід відзначити, що за радянських часів при великих об'ємах масової комплексної забудови житлових районів у зв'язку з відсутністю коштів досить поширеним явищем було незавершеність будівництва в мікрорайонах - відсутність достатньо сформованої мережі об'єктів сфери обслуговування, дозвілля, благоустрою території тощо, що передбачається містобудівними нормами. Прикладом таких будівельних заходів є відсутність в жилих групах достатньої кількості об'єктів для організації позашкільної роботи, як правило, їх невисокий рівень об'єктування. В таких умовах діти, фактично, полишені на самих себе. За відсутністю у містах відповідних умов для активного руху дітей, вони менше рухаються, не поширюється серед молоді культура фізичного виховання. Тому на теперішній час від 15 до 30 % від загальної кількості дітей шкільного віку страждають деформацією опорно-рухового апарату - сколіозом, плоскостопістю.

На думку педагогів і психологів одноманітна і невиразна архітектура масової багатоповерхової забудови, неорганізованість осередків дозвілля і відпочинку молоді в житловій забудові є одною з передумов погіршення криміногенної ситуації в містах України. З кожним роком ця ситуація погіршується особливо в період літньо-зимових канікул, особливо

якщо враховувати кількісне різке скорочення баз, притулків, таборів для відпочинку дітей.

Тому в умовах переходу до ринкової економіки, суттєвого скорочення інвестицій в реконструкцію міст, архітектори і дизайнери приділяють велику увагу застосуванню архітектурно-планувальних заходів по створенню зон відпочинку дітей в структурі міста, благоустрою цих територій, застосовуючи різні види малих форм, що благотворно впливає на дітей стимулюючи їх активність і творчі здібності.

В просторі міста середовище, яке передбачено для дітей локалізується в межах конкретних територій: дитячих ігрових майданчиків серед житлової забудови, при будинкових просторах, дитячих дошкільних, шкільних закладів та розвинутої мережі об'єктів позашкільної роботи. В межах житлових утворень визначення і облаштування таких територій передбачено для організації рекреаційної діяльності дітей з метою їх відпочинку в вільний від навчання час. Наряду з невеликими локальними зонами організації відпочинку дітей в структурі міста створюють дитячі парки, рекреаційні комплекси в парках загальноміського значення. Для активного відпочинку, найважливішою функцією якої є гра, передбачаються різні види ігрових майданчиків. Для розширення контакту дітей з природою в паркових зонах для відпочинку дітей передбачають зелені луки, водойми, квітники, які є складовими для організації тихих видів відпочинку.

С.С. Макаренко

ФОРМУВАННЯ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ШКОЛЯРА

В статті подаються фактори, які призводять до проявів негативних психічних станів людини. Описані дослідження, які були проведені серед підлітків 10-13 рр., що дозволяють з'ясувати основні причини погіршення психічного здоров'я школяра. Автор пропонує певні рекомендації щодо їх подолання.

В статье представлены факторы, которые влияют на возникновение отрицательных психических состояний человека. Среди подростков 10-13 лет проводились исследования, результаты которых позволяют определить основные причины ухудшения психического здоровья школьника. Автор статьи предлагает конкретные рекомендации их преодоления.

The factors, which influence at the negative psychological states are given in this article. The researches of teenagers 10 -13 are described and help understand main problems psychological health of the pupils. The author of this article presents some recommendations of their escape.

Перебудова системи освіти призвела до появи різноманітних нових типів навчальних закладів. На сьогодні загальноосвітня школа не є єдиною ланкою організації навчання школярів. З'явилася величезна кількість гімназій та інших закладів, що утворилися за різними критеріями організації учбової діяльності. Виникнення різноманітних новітніх підходів до навчання та недостатність обґрунтованої експертної перевірки ефективності та нешкідливості шкільних нововведень, непоодинокі випадки переобтяження

шкільною програмою, надмірна перевтома учнів призвела до зниження психічного та фізичного здоров'я, проявів негативних психічних станів учнів, виникнення внутрішнього дискомфорту, невпевненості, тривожності, зниження здорового психічного настрою на навчання, нестійкості до переборення стресогенних факторів тощо.

Термін „психічне здоров'я” був введений Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ). Вважається, що порушення психічного здоров'я пов'язані, як з соматичними захворюваннями або дефектами фізичного розвитку, так і з різноманітними несприятливими факторами та стресами, що впливають на психіку та з соціальними умовами. У більшості дітей в різні періоди життя під впливом певних ситуацій можуть з'явитися порушення емоційної сфери або поведінки. Як правило, такі порушення мають тимчасовий характер, але у деяких дітей вони можуть носити стійкий характер та згодом призводити до соціальної дезадаптації. Головним завданням під час діагностування емоційності є вивчення проявів емоційно-вольових станів учнів, що виникають під впливом специфічних умов та форм організації навчання з метою усунення загрози погіршення їх психічного здоров'я.

До сфери психічного здоров'я відносять індивідуальні особливості психічних процесів і властивостей людини, наприклад, збудженість, емоційність, чутливість. Психічне життя індивіда складається з потреб інтересів, мотивів, стимулів, установок, цілей, уяв, почуттів тощо. Психічне здоров'я дитини пов'язано з особливостями її мислення, характеру,